

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 017812 17 Uvp
Banja Luka, 24.4.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Snežane Crnojević, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M. B. iz B., M. G. (u daljem tekstu: tužiteljica), zastupane po punomoćniku G. M., advokatu iz B., protiv rješenja broj: ... od 13.10.2015. godine Uprave... (u daljem tekstu: tužena), u predmetu poništenja rješenja o eksproprijaciji, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 017812 15 U od 17.11.2016. godine, u sjednici vijeća, održanoj 24.4.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 017812 15 U od 17.11.2016. godine se preinačava na način da se tužba uvažava i osporeni akt poništava.

Obavezuje se tužena da tužiteljici isplati troškove upravnog spora u iznosu od 2.193,75 KM u roku od trideset dana, računajući od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba, podnesena protiv rješenja tužene, поближе označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužiteljice, izjavljena protiv zaključka Područne jedinice M. broj:... od 22.6.2015. godine. Njime je prekinut postupak po zahtjevu tužiteljice za poništenje rješenja o eksproprijaciji Narodnog odbora Sreza J., Komisije za određivanje naknade za eksproprijaciju imovinu broj: ... od 14.2.1962. godine, koji prekid traje do rješenja prethodnog pitanja, tj. okončanja postupka po zahtjevu posjednika TC „B.“ a.d. M. za utvrđivanje prava vlasništva po osnovu člana 8. a) Zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 51/06, 1/07, 53/07, 41/08, 58/09 i 79/11, u daljem tekstu: ZPDKP) na predmetnim nepokretnostima, sa određenjem da će prekid trajati dok se taj postupak ne okonča.

Odbijanje tužbe nižestepeni sud je obrazložio zaključkom da su prihvatljivi razlozi tužene u osporenom aktu, te da će se pitanje privedenosti namjeni, koje nije ni utvrđivano u konkretnom postupku, u smislu člana 36. stava 1. Zakona o eksproprijaciji („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 112/06, 37/07 i 110/08, u daljem tekstu: ZE) utvrđivati u postupku po zahtjevu TC „B.“ a.d. M. za utvrđivanje prava vlasništva po osnovu člana 8.a) ZPDKP, zbog čega je podržao razloge prvostepenog organa za prekid postupka, jer da se u konkretnom slučaju radi o prethodnom pitanju, shodno članu 132. Zakona o opštem upravnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), tj. utvrđivanju prava vlasništva, kao odlučnoj činjenici za rješenje predmetnog upravnog postupka.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužiteljica osporava njenu zakonitost zbog povreda pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu upućuje na sadržaj člana 34. stava 3. i 4. Zakona o eksproprijaciji („Službeni list FNRJ“, broj: 12/57), kojim su određeni uslovi za poništenje rješenja o eksproprijaciji, prema kojim odredbama korisnik može tražiti da se to rješenje poništi, u roku od dvije godine, računajući od dana pravosnažnosti rješenja o eksproprijaciji ako korisnik nije izvršio, prema prirodi objekta, znatnije radove na objektu, kao i poslije tog roka. Tvrdi da nije bilo mjesta prekidu postupka i da pitanje vlasništva na nekretninama privatizovanog preduzeća ne može imati uticaja na odluku po zahtjevu tužiteljice i da se odlukama upravnih organa, kao u konkretnom slučaju, izigravaju prava tužiteljice. Zbog navedenog smatra da nije bilo mjesta ni odbijanju tužbe, da su dati razlozi neprihvatljivi, zbog čega predlaže da se pobijana presuda preinači i dosude troškovi upravnog spora i podnesenog zahtjeva.

U odgovoru na zahtjev tužena navodi da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta, bez prijedloga za odluku po zahtjevu.

Opština M., kao zainteresovano lice u upravnom sporu, zastupana po Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedištu zamjenika B., u odgovoru na zahtjev podržava razloge donesene presude i predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Pogrešan je zaključak nižestepenog suda da je osporeni akt tužene pravilan i zakonit, kako to osnovano tužiteljica ističe u zahtjevu.

Predmetni upravni postupak je pokrenut po zahtjevu tužiteljice za poništenje rješenja o eksproprijaciji iz 1962. godine, a tim rješenjem su ekspropisane nepokretnosti od P. S. u svrhu izgradnje puta za motorna vozila do ugostiteljskog objekta do jezera B. u M. Tokom postupka je utvrđeno da su predmetne nekretnine upisane u pl.br. 3062/3 K.O. M. kao posjed TC „B“ a.d. M. i da su nakon eksproprijacije cijepane. Za odluku po zahtjevu tužiteljice bitno je utvrditi da li je tužiteljica ovlašteno lice za podnošenje zahtjeva za poništenje rješenja o eksproprijaciji i da li su ispunjeni uslovi za podnošenje tog zahtjeva u roku, prema Zakonu o eksproprijaciji iz 1957. godine i članu 34. stavu 3. i 4. tog propisa, kako to osnovano tužiteljica ističe u zahtjevu, a ne prema ZE, s obzirom da se prema prvom propisu rok od dvije godine računa od dana pravosnažnosti rješenja o eksproprijaciji, pod uslovom da korisnik eksproprijacije nije izvršio, prema prirodi objekta, znatnije radove na objektu, ali je moguće zahtjev podnijeti i po isteku tog roka. U samom postupku se utvrđuje da li je korisnik eksproprijacije izvršio znatnije radove na objektu, ili nije, od čega zavisi osnovanost samog zahtjeva. Za takvu odluku nije od značaja činjenica da TC „B“ a.d. M. G. za iste parcele zahtjeva utvrđenje prava vlasništva po osnovu člana 8. a) ZPDKP, o čemu se vodi drugi upravni postupak, jer pitanje prava vlasništva nije prethodno pitanje u smislu člana 132. ZOUP za rješenje zahtjeva tužiteljice, zbog čega nije bilo osnova da prvostepeni organ prekine postupak, niti je bilo mjesta donošenju zaključka o prekidu postupka, kako je to pogrešno odlučio prvostepeni organ. Zbog toga nije bilo ni osnova da tužena odbije žalbu tužiteljice, pa su se u osporenom aktu ostvarili osnovi iz člana 10. tačke 2. i 4. ZUS za poništenje istog, o čemu je nižestepena presuda dala pogrešan zaključak o njegovoj pravilnosti.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi su ostvareni razlozi povrede iz člana 35. stava 2. ZUS, zbog čega je zahtjev tužiteljice uvažen, pobijana presuda preinačena, tužba uvažena i osporeni akt poništen, kako je odlučio ovaj sud na osnovu člana 40. stav 1. i 2. ZUS.

Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbama člana 49. i 49a. stav 1. ZUS, kojim je propisano da je stranka, koja izgubi spor, dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove spora, članu 397. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), kojim je propisano da će sud, kada preinači odluku protiv koje je podnjet pravni lijek, odlučiti o troškovima cijelog postupka i članu 387. stav 2. istog zakona kojim je regulisano ako je propisana tarifa za nagrade advokata ili za druge troškove, ovi troškovi će se odmjeriti po tarifi. Visina troškova, koje je tužena dužna isplatiti tužiteljici, koju zastupa advokat, određena je shodno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 68/05, u daljem tekstu: Tarifa), kojom je, u Tarifnom broju 3 propisano da se za sastavljanje pravnog lijeka u neprocjenjivim stvarima u upravnom sporu za sastav tužbe visina nagrade utvrđuje u visini nagrade iz stava 1. tog tarifnog broja (300 bodova), pa kako vrijednost boda, u smislu člana 14. Tarife, iznosi 2,00 KM, to se za sastav tužbe utvrđuje iznos od 600,00 KM, zatim paušalna naknada od 25 %, u smislu člana 12. Tarife, koja iznosi 150,00 KM, što ukupno iznosi 750,00 KM, na koji iznos se dodaje i 127,50 KM na ime PDV 17 %, jer je advokat dostavio dokaz da je obveznik ovog vida poreza, prema uvjerenju broj: 04/1-17-1-UPJR/1-7608-2/12 od 24.4.2013. godine Uprave za indirektno oporezivanje BiH, a zatim je određena nagrada za sastav zahtjeva, koja iznosi u visini nagrade iz stava 1. Tarife (300 bodova), uvećana za 50% i iznosi 450 bodova, pa kako vrijednost boda u smislu člana 14. navedene tarife iznosi 2,00 KM, to se za sastav zahtjeva utvrđuje iznos od 900,00 KM, a na ime paušalne naknade od 25%, u smislu člana 12. Tarife, zahtijevan je iznos od 125,50 KM, što iznosi 1.025,50 KM, na koji iznos je zahtijevan i PDV u iznosu od 191,25 KM, što sve ukupno iznosi 2.193,75 KM, upravo koliko je tužiteljica i zahtijevala.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić